

Esports

PIRAGÜISME

CAMPIONAT DEL MÓN DE MARATÓ DE BANYOLES

«Sense medalla serà un fracàs»

17/09/10 02:00 - BANYOLES - [JOAN PUNTÍ](#)

Albert Corominas frisa per palejar a la recerca d'una medalla en el mundial de Banyoles, a l'estany, on ell ha crescut. Fa parella amb el palista de Palència Jorge Alonso, un veterà de 35 anys amb deu mundials a l'esquena. El bot s'ha format fa pocs mesos. Es van trobar, van sobreposar interessos i van descobrir que coincidien. A Corominas se'l mengen les ganes de triomfar. La seva fórmula cap a l'èxit diu: «De l'experiència d'en Jorge i de la meva ambició n'ha de sortir un bon resultat.»

—Aquest mundial sembla fet a la seva mida.

—«Ara fa quatre anys, vam començar a fer la mitja marató a l'estany i, veient l'èxit, la vam convertir en marató, fent els retocs que ens va convenir al circuit. Ho vam presentar a la federació internacional i els va agradar molt la manera com havíem ideat els *portejos*. Els canvis que ens van suggerir van ser mínims. Tal com ha quedat, és fet a la nostra mida, a la manera que pensem que ens ha d'anar bé a nosaltres. Ens coneixem molt bé l'estany i sort pels altres que no hi ha corrents, perquè sinó els rivals no tindrien res a fer. Palejar a casa és, a més, psicològicament molt important.»

—Per una modalitat que no és olímpica, el mundial que es fa a casa, és el gran somni de qualsevol esportista.

—«El màxim somni. En aquestes últimes setmanes, he viscut amb un formigueig constant a la panxa. Tinc moltes ganes que arribi el moment. Ha estat emocionant veure com es muda el club per a l'esdeveniment i si algun dia estàs desmoralitzat aixeques el cap, mires i et passa tot. Una cosa així no havia passat mai i penso que tardarem molt de temps a tornar-ho a veure.»

—Per tant, oportunitat única per a vostè.

—«Primer mundial, i a casa. Escenari ideal. A més, ho faig amb un gran expert. Jorge Alonso, el meu company, ja ha participat en deu mundials. És una persona excel·lent, que m'ofereix la seva experiència i m'aporta molta tranquil·litat.»

—Vaja, que encara n'hi queden nou, a vostè.

—«La vida d'un esportista de marató és llarga. Ara només em plantejo que tinc al davant la prova més important de la meua vida, davant la meua gent. Això no té preu. És una experiència única i vull gaudir-ne.»

—Per arribar fins aquí, però, tot ha estat massa complicat.

—«Fa dos anys amb l'Ivan [Alonso] —el seu anterior company— ja hi va haver problemes. Res funcionava. Havia estat un any molt negre i fins i tot m'havia plantejat de deixar-ho. L'any passat tot va començar a canviar: vaig recuperar la il·lusió, la motivació i vaig centrar el cap.»

—I quan tornava estar tot ben encarat, Ivan Alonso li va fer saber que volia fer pista i vostè va quedar penjat a pocs mesos del mundial.

—«Va ser un pal més a la roda. Calia treballar-ho i ho vaig fer. Em vaig tancar en mi mateix i vaig enfocar el mundial com si hi hagués d'anar amb un K-1. Al març, va sortir la possibilitat. Vaig saber que en Jorge ho deixava amb la seva anterior parella. Feia molts anys que estaven junts, i Santiago Guerrero volia descansar. Era la meua oportunitat. Amb el temps, en Santiago s'ha convertit en el nostre principal seguidor i ens està ajudant molt.»

—Com s'ho va agafar Jorge Alonso quan vostè li va dir que estava disposat a fer un K-2 amb ell.

—«La veritat? Va fer com si no m'hagués sentit. Però tampoc no em va pas dir que no. Vam parlar amb el seu entrenador i, de seguida, vaig veure que volien saber quina era la meua intenció: si era per anar fent o per anar a totes. Els vaig deixar clar que volia palejar a Banyoles i fer un bon resultat i que la resta m'era igual. Aquí és on vam coincidir. I ho vam provar.»

Corominas, aquesta setmana després d'un entrenament. / Foto: M. LLADÓ.

Notícies de ...

[Banyoles](#)

L'escenari ideal

«Primer mundial, i a casa. A més, hi competiré amb Jorge Alonso, un gran expert»

LA COPA DEL MÓN

«El tercer lloc ens va fer veure que seriem capaços de fer un bon K-2 per a Banyoles»

LA TRANSICIÓ

«En el *portejig* no pots guanyar una regata, però sí que la pots perdre. S'ha de fer perfecte»

—I com va anar?

—«Al principi, d'aquella manera. Va resultar complicat. No estàvem acoblats i portàvem palades i mentalitats diferents. Hem hagut d'anar unificant criteris. Posant-hi hores vam veure que ho anàvem resolent i ens vam animar. Hem estat a Palència i a Banyoles entrenant-nos junts aquests darrers mesos. Quan ja havíem trobat aquest punt de coincidència vam anar a la copa del món i vam acabar de millorar la moral perquè vam fer un bon resultat. Van entrar tercers, molt a prop dels primers.»

—Aquella va resultar la primera referència bona.

—«Sí. Allò ens va fer veure que ho podíem fer junts. A partir de llavors, tot va començar a funcionar. Ens va animar molt estar allà davant tenint clar que encara teníem molt de marge de millora. Des d'aquell instant, però, ho vam haver d'enfocar tot al campionat d'Espanya. Sense acabar dels dos primers no hi havia mundial.»

—Molta pressió i molta exigència.

—«La veritat, jo vaig passar molts nervis. En aquell moment el mundial ens el vam haver d'agafar com un premi.»

—Aquestes últimes setmanes ja no s'ho han pres així.

—«No, no. No ens conformem. Hem estat entrenant-nos junts a Banyoles i ho hem fet amb la màxima ambició.»

—Partint de l'experiència i el coneixement internacional de Jorge Alonso, fins on pensen que poden arribar?

—«En Jorge se sent molt còmode dins del K-2. Pensem que naveguem bé i estem molt compenetrats en els *portejos*. Ell assegura que tenim possibilitats, ara, també diu que haurem de patir molt. Estic molt content perquè ell es deixa contagiar de la il·lusió de la gent de Banyoles i es posa pressió. S'ha adonat que la gent d'aquí està molt implicada en aquest mundial i té ganes que els puguem donar una medalla.»

—Què han hagut de polir aquestes últimes setmanes?

—«Sobretot la compenetració a l'hora de sortir de l'embarcació, carregar-la i fer el *porteig*. En el *porteig* no pots guanyar una regata, però sí que la pots perdre. S'ha de tenir, doncs, molt ben entrenat perquè no falli res. El *porteig* ha de ser excel·lent, perfecte, que no perdís el bot, ni la pala ni et desequilibris. Recordo que en una copa d'Espanya vam bolcar quan anàvem segons. Vam perdre mig minut en treure l'aigua i tot plegat. Llavors vam haver de fer un desgast físic massa gran per recuperar i si et passa, després no et queden forces per al final quan es decideix tot. En aquestes competicions, es busca desgast mínim per arribar a l'esprint final amb forces.»

—Queda clar, el *porteig* el tenen ben entrenat.

—«Tenim un *porteig* molt enèrgic, molt elèctric. Aquí, a Banyoles és molt curt i s'ha de fer amb força. Has de desembarcar ràpid, corre ràpid i embarcar altre cop molt ràpid.»

—En l'èxit, un s'hi banya. Per la derrota, s'està preparat?

—«No hi pensem. És una possibilitat que hi és. Tenim un suport psicològic, que ens dóna pautes d'actuació per tranquil·litzar-nos. No plantegem la situació de fracàs. Esperem que no arribi. Jo, de derrotes, n'he tingut moltes. I n'he après molt. No guanyar medalla seria una derrota. Les condicions estan totes a favor nostre. No podem fallar. De l'experiència d'en Jorge i de la meva ambició ha de sortir un bon resultat.»

entRevista a aLBERT COROMINAS.

Piragüista del Club Natació Banyoles

Darrera actualització (Divendres, 17 de setembre del 2010 02:00)

Publicat a

[El 9 Esportiu Comarques Gironines](#) 17-09-2010 Pàgina 19